

of a screw dislocation with an interface micro-crack in
bimetallic orthotropic media // Technol. Reports Tohoku Univ.
1972. Vol. 37. №1. P. 69-85.

Стаття надійшла до редколегії 06.04.93

УДК 517.956

Л.А.Шпак

ПРИРОДНІ БАЗОВІ ФУНКЦІЇ ЗА РЕДУКЦІЇ ДО НИЖЧОЇ РОЗМІРНОСТІ ЕЛІПТИЧНИХ КРАЙОВИХ ЗАДАЧ

Під час розрахунку фізико-механічних полів оболонок і пластин перехід від тривимірної задачі до двовимірної найчастіше здійснюється методом розкладу шуканих величин по товщині з апріорі заданою базовою системою функцій [4]. У працях [1, 3] запропонований узагальнений підхід до методу розкладу шуканих величин по товщині, за якого не лише коефіцієнти розкладу /моментні характеристики/, але й система базових функцій визначаються як екстремали функціоналу енергії.

У даній статті обґрунтовується існування таких оптимальних базових функцій на прикладі крайової задачі з рівнянням еліптичного типу.

В обмеженій області $D = D_x D_y$ задається рівняння

$$Lu = f(x, y) \quad x \in D_x \subset R^n, \quad y \in D_y \subset R^m, \quad /1/$$

де $L = L_x + L_y$ - лінійний еліптичний оператор другого порядку, зображений у вигляді суми лінійних операторів по відповідних групах змінних x і y . На межі області задані умови:

$$u|_{\partial D_x \times \bar{D}_y} = 0, \quad u|_{\bar{D}_x \times \partial D_y} = 0. \quad /2/$$

Задача /1/-/2/ еквівалентна умові стаціонарності функціоналу енергії $\Phi(u) = \int_D [Lu - 2f]u \, dx \, dy$.

Під час переходу до задач нижчої розмірності по групах змінних y чи x , згідно із запропонованим в [1] підходом,

N -не наближення розв'язку задачі /1/-/2/ шукаємо у вигляді

$$u^N(x, y) = \sum_{i=1}^N \varphi_i(y) \varphi_i(x), \quad \|\varphi_i(x)\|_{L_x(D_x)} = 1. \quad /3/$$

Моментні характеристики /коефіцієнти розкладу/ φ_i та базові функції φ_i знаходимо з умови стаціонарності відповідного функціоналу енергії. Зокрема, для побудови першого наближення базову функцію $\varphi_1(x)$ і відповідну моментну характеристику $\varphi_1(y)$ визначаємо як екстремалі функціоналу

$$D_1(\varphi(x), \psi(y)) = \int_{D_x} \int_{D_y} (L_x \varphi(x) \psi(y) + L_y \psi(y) \varphi(x) - 2f) \varphi \psi dx dy. \quad /4/$$

З необхідної умови екстремуму такого функціоналу записуємо систему рівнянь для визначення функцій φ_1 і ψ_1 :

$$\begin{aligned} L_x \varphi_1(x) \int_{D_y} \psi_1^2(y) dy + \varphi_1(x) \int_{D_y} L_y \psi_1(y) \psi_1(y) dy &= \int_{D_y} f(x, y) \psi_1(y) dy \\ L_y \psi_1(y) \int_{D_x} \varphi_1^2(x) dx + \psi_1(y) \int_{D_x} L_x \varphi_1(x) \varphi_1(x) dx &= \int_{D_x} f(x, y) \varphi_1(x) dx \quad /5/ \end{aligned}$$

і відповідні граничні умови $\varphi_1|_{\partial D_x} = 0$, $\psi_1|_{\partial D_y} = 0$.

Доведемо існування ненульового розв'язку нелінійної системи рівнянь /5/ у випадку, коли праву частину рівняння /1/ можна зобразити, як

$$f(x, y) = \mathcal{K}_f \varphi^f(x) \psi^f(y), \quad \|\varphi^f\| = 1, \quad \|\psi^f\| = 1. \quad /6/$$

Теорема 1. Якщо $f(x, y)$ подана у вигляді /6/, де $\varphi^f \in C(D_x)$, $\psi^f \in C(D_y)$, то існують такі функції $\varphi_1 \in C^2(D_x)$, $\psi_1 \in C^2(D_y)$, що задовольняють рівняння системи /5/, відповідні граничні умови і реалізують мінімум функціоналу /4/.

Доведення. Виконуємо заміну змінних

$$\hat{\varphi} = \frac{\|\psi_1\|^2}{\mathcal{K}_f(\varphi^f, \psi_1)} \varphi_1, \quad \hat{\psi} = \frac{\|\varphi_1\|^2}{\mathcal{K}_f(\varphi^f, \psi_1)} \psi_1. \quad /7/$$

Після заміни система /5/ набуває вигляду

$$L_x \hat{\varphi} + A \hat{\varphi} = \varphi^f; \quad /8/$$

$$L_y \hat{\psi} + B \hat{\psi} = \psi^f; \quad /9/$$

$$A = \frac{(L_y \hat{\psi}, \hat{\psi})}{\|\hat{\psi}\|^2}, \quad B = \frac{(L_x \hat{\varphi}, \hat{\varphi})}{\|\hat{\varphi}\|^2}. \quad /10/$$

Із /10/ $A \geq \mu_1$, $B \geq \nu_1$, де ν_1 , μ_1 - перші власні значення операторів L_x і L_y відповідно.

Оскільки функція φ^f неперервна, то для кожного фіксованого $A \geq \mu_1$ існує єдиний класичний розв'язок $\hat{\varphi} = \hat{\varphi}(x, A)$ рівняння /8/ $\hat{\varphi}|_{\partial D_x} = 0$. Аналогічно для кожного фіксованого $B \geq \nu_1$ існує єдиний класичний розв'язок $\hat{\psi} = \hat{\psi}(y, B)$

рівняння /9/ $\hat{\psi}|_{\partial D_y} = 0$. Розглянемо функції

$$\mu(B) = \frac{(L_y \hat{\psi}(y, B), \hat{\psi}(y, B))}{\|\hat{\psi}(y, B)\|^2}, \quad \nu(A) = \frac{(L_x \hat{\phi}(x, A), \hat{\phi}(x, A))}{\|\hat{\phi}(x, A)\|^2}. \quad /11/$$

Рівняння /10/ можна переписати як

$$A = \mu(B), \quad B = \nu(A), \quad /12/$$

або

$$A = \mu(\nu(A)). \quad /13/$$

Знаходження ненульових розв'язків системи /5/ зводиться до знаходження коренів рівняння /13/.

Розглянемо вихідний функціонал /4/ на множині функцій $\varphi_i(x, A), \psi_i(y, B)$, побудованих із $\hat{\phi}(x, A), \hat{\psi}(y, B)$, враховуючи заміну /7/. При цьому задача мінімізації функціоналу /4/ очевидно, зводиться до визначення точок мінімуму функції двох змінних $\Phi(A, B)$. Такі точки є розв'язками рівнянь /12/. Для неперервної функції $g(A) = \Phi(A, \nu(A))$ критичними точками є розв'язки рівнянь /13/. Можна показати, що мінімум функції $g(A)$ досягається для скінченних значень A . Згідно з теоремою Вєрштрасса неперервна на замкнутому проміжку функція $g(A)$ досягає своїх екстремальних значень. Отже, існує і може бути обчислене значення A^* , що реалізує мінімум функції $g(A)$.

Тоді розв'язок системи /8/ має вигляд

$$\hat{\phi} = \hat{\phi}(x, A^*), \quad \hat{\psi} = \hat{\psi}(y, B^*), \quad B^* = \nu(A^*),$$

в мінімум функціоналу /4/ реалізують функції

$$u^1(x, y) = \varphi_i(x) \psi_i(y) = x_f(A^* + B^*) \hat{\phi}(x, A^*) \hat{\psi}(y, B^*). \quad /14/$$

Перше наближення побудоване. Теорема доведена.

Для побудови другого наближення наступну базову функцію і відповідну моментну характеристику шукаємо з умови екстремуму функціоналу

$$\Phi_2(\varphi(x), \psi(y)) = \iint_{D_x D_y} (L_x \varphi \psi + L_y \psi \varphi - 2f_1(x, y) \varphi \psi) dx dy, \quad /15/$$

де $f_1(x, y) = x_f \varphi^f(x) \psi^f(y) - Lu^1$; u^1 — побудоване перше наближення.

Легко переконатися, що оскільки u^1 одержане у формі /14/, то

$$f_1(x, y) = \kappa_f [\varphi_f - (A^* + B^*) \hat{\varphi}] [\psi_f - (A^* + B^*) \hat{\psi}] = \kappa_f^1 \varphi_f^f(x) \psi_f^f(y).$$

тобто $f_1(x, y)$ має вигляд /6/. У такому випадку для обґрунтування існування та конструктивної побудови другої базової функції $\varphi_2(x)$ і відповідної моментної характеристики $\psi_2(y)$ скористаємося теоремою 1, застосовуючи її до функціоналу /15/ і функції

$f_1(x, y)$. Друге наближення розв'язку знаходимо у формі

$$u^2(x, y) = \psi_1(y) \varphi_1(x) + \psi_2(y) \varphi_2(x).$$

Будуючи наступні наближення розв'язку згідно з описаною схемою одержуємо систему базових функцій $\varphi_1(x), \dots, \varphi_N(x)$ і відповідних моментних характеристик $\psi_1(y), \dots, \psi_N(y)$. Наведемо без доведення теорему, що характеризує збіжність побудованих наближень до розв'язку вихідної задачі /1/-/2/.

Теорема 2. Нехай $u^N(x, y) = \sum_{i=1}^N \psi_i(y) \varphi_i(x)$, де ψ_i, φ_i - побудовані на основі варіаційно-моментного підходу базові функції і моментні характеристики. Тоді

$$\|u - u^N\|_{H_0^1(D)} \rightarrow 0, N \rightarrow \infty,$$

де u - розв'язок вихідної задачі /1/-/2/ з правою частиною в формі /6/.

Таким чином, якщо права частина в рівнянні /1/ подана у формі /6/, методика побудови базових функцій і моментних характеристик під час переходу до задач нижчої розмірності описана.

Якщо права частина в рівнянні /1/ не має вигляду /6/, то будуюмо наближення функції $f(x, y)$ у потрібній формі. Похибка під час заміни функції $f(x, y)$ її наближенням у формі /6/ є мінімальною, якщо функції $\varphi^f(x)$ і $\psi^f(y)$ реалізують мінімум функціоналу

$$F(\varphi(x), \psi(y)) = \|\varphi(x) \psi(y) - f(x, y)\|_{L_2(D)}^2.$$

З необхідної умови екстремуму такого функціоналу одержуємо систему:

$$\|\psi^f\|^2 \varphi^f(x) = \int_{D_y} f(x, y) \psi^f(y) dy;$$

$$\|\varphi^f\|^2 \psi^f(y) = \int_{D_x} f(x, y) \varphi^f(x) dx. \quad /16/$$

Рівняння системи /16/ еквівалентні задачі знаходження власних значень і відповідних власних функцій інтегрального рівняння Фредгольма другого роду:

$$\begin{aligned} \lambda \varphi^f(x) &= \int K_1(x, \xi) \varphi^f(\xi) d\xi \\ \lambda \psi^f(y) &= \int_{D_y} K_2(y, \eta) \psi^f(\eta) d\eta \end{aligned} \quad \lambda = \|\varphi^f\|^2 \|\psi^f\|^2, \quad /17/$$

$$K_1(x, \xi) = \int_{D_y} f(x, y) f(\xi, y) dy, \quad K_2(y, \eta) = \int_{D_x} f(x, y) f(x, \eta) dx. \quad /18/$$

Для послідовного визначення власних значень λ і відповідних власних функцій $\varphi^f(x)$, $\psi^f(y)$ можна скористатися методом Келлога [2]. У випадку, коли ядро інтегрального рівняння вироджене, тобто

$$f(x, y) = \sum_{k=1}^p c_k \varphi_k(x) \psi_k(y),$$

задача зводиться до знаходження власних значень відповідної числової матриці.

Якщо власні значення λ_i і власні функції $\varphi_i^f(x)$, $\psi_i^f(y)$ рівнянь /17/ відомі, то функцію $S(x, y)$ можна подати у вигляді

$$f(x, y) = \sqrt{\lambda_1} \varphi_1^f(x) \psi_1^f(y) + \sqrt{\lambda_2} \varphi_2^f(x) \psi_2^f(y) + \dots \quad /19/$$

Використовуючи одержане зображення правої частини рівняння /1/ у формі /19/, запишемо задачу для визначення N -го наближення розв'язку:

$$\begin{aligned} Lu^N &= \sum_{k=1}^N \sqrt{\lambda_k} \varphi_k(x) \psi_k(y), \\ u^N|_{\partial D} &= 0. \end{aligned}$$

Звідси $u^N(x, y) = u_1(x, y) + \dots + u_N(x, y)$, де $u_k(x, y)$ - розв'язок задачі.

$$\begin{aligned} Lu_k(x, y) &= \sqrt{\lambda_k} \varphi_k^f(x) \psi_k^f(y), \\ u_k|_{\partial D} &= 0. \end{aligned} \quad /20/$$

Для задач вигляду /20/ процес побудови базових функцій $\varphi_{k1}(x), \dots, \varphi_{kN}(x)$ і моментних характеристик $\psi_{k1}(y), \dots, \psi_{kN}(y)$ описаний. Тоді N -ге наближення розв'язку задачі /1-12/ має вигляд

$$u^N(x, y) = \sum_{k=1}^N \sum_{l=1}^N \psi_{kl}(y) \varphi_{kl}(x).$$

Такий підхід до вибору базових функцій $\varphi_i(x)$ під час переходу від задачі /1/, /2/ до задач меншої розмірності, що містять лише групу змінних y , дає змогу на кожному кроці редукції якнайповніше враховувати властивості правої частини рівняння, області зміни і відповідного диференціального оператора.

І. Б у р а к Я.Й., З о з у л я к Ю.Д. Обобщенный вариационный подход в задачах теплопроводности тонких оболочек // Докл. АН УССР. Сер. А. 1987. № 3. 2. В а с и л ь е в а А.Б., Т и х о н о в Н.А. Интегральные уравнения. М., 1989. 3. З о з у л я к Ю.Д., К а з ь м і р Л.П. Розв'язування задач теплопроводности тонких оболочек і пластин з використанням узатягненого варіаційного підходу // Мат. методи и физ.-мат. поля. 1992. Вып.36. 4. Х о м а И.Ю. Обобщенная теория анизотропных оболочек. К., 1986.

Стаття надійшла до редколегії 06.05.93

УДК 681.3

О.О.Євтушенко, З.А.Калитин, О.Г.Плахтина

СТВОРЕННЯ ПРИКЛАДНИХ БІБЛІОТЕЧНИХ ПРОГРАМ
У СЕРЕДОВИЩІ ІНФОРМАЦІЙНО-ПОШУКОВОЇ СИСТЕМИ
CDS/ISIS-мікро

У комплексі заходів з автоматизації бібліотечних процесів важливим є створення єдиного електронного каталога. Його використання дасть змогу уникнути рутинної роботи, яка виникає при дублюванні інформації в різних паперових бібліотечних каталогах. Електронний каталог передбачає застосування різноманітних обслуговувальних програм, пов'язаних з пошуком і виводом інформації. Якщо записи електронного каталога подати у стандартному міжнародному бібліографічному форматі, то стає можливим обмін інформацією /тобто базами даних/ з бібліотеками різних країн.

Оскільки під час формування записів електронного каталога слід дотримуватися певних правил, які не є тривіальними для непрофесіональ-користувача ЕОМ, виникає потреба у використанні ним спеціальної програми – автоматизованого робочого місця бібліографа.

© Євтушенко О.О., Калитин З.А., Плахтина О.Г., 1994